

Prečo je akékoľvek požehnanie homosexuálneho páru rúhaním? alebo Prečo neobstojí predefinovanie pojmu požehnanie

Anna Kulanová

5. januára 2024 ✝ Cirkev ✝ Komentár

Nové pojmy, nové dojmy a staré pravdy

Pápež František so svojím dokumentom *Fiducia supplicans* podporil práve ten pokus prekrútiť pravdu o ľudskej sexualite, ktorý pápež sv. Ján Pavol II. výslovne zakázal. Táto kontroverzia teraz celosvetovo víri a snaží sa poskytnúť „inovatívne“ pastoračné „požehnanie“ pre „páry“ rovnakého pohlavia.

Ilustračný obrázok, zdroj: pexels.com

Fiducia supplicans pomerne presne využíva špecifickú definíciu slova „pár“, o ktorej nám pápež sv. Ján Pavol II. hovorí, že je nezlučiteľná s morálnym učením a realitou Cirkvi. Jána Pavla II. rozptyľoval zmätok a priamo definoval význam pojmu „pár“, poučil nás, že „rozdielnosť pohlavia“ je „podstatná“ pre samotnú „definíciu“ slova pár. Vo svojej exhortácii (z 28. júna 2003) pápež sv. Ján Pavol II. varoval pred pokusom o manipuláciu významu slova „pár“. V *Ecclesia in Europa* sa píše, že „... pokúšajú sa prijať definíciu páru, v ktorej sa rozdiel medzi pohlavím nepovažuje za podstatný.“ Cirkev však učí, že „odlišnosť pohlavia“ je nevyhnutná na to, aby pár bol párom. Ján Pavol II. napísal, že mnohé kultúrne, politické a sociálne faktory, ktoré sú v priamom protiklade s Cirkvou sa snažia skresľovať pravdu. Práve tento „pokús“ o prekrúcanie pravdy, ktorý zakázal, teraz zverejnil v oficiálnom dokumente Vatikánu pápež František. Ak vezmeme pápeža Františka za slovo, jeho nový dokument má v úmysle priniesť „inováciu“ a biskupi a teológovia ju opísali ako „škandalóznú“ a „rúhačskú“, ale aj ako „protirečivú“.

Sklamaní tradiční katolíci a jasajúci aktivisti

Kardinál Müller hovorí pápežovi Františkovi: Požehnanie homosexuálnych párov je „rúhaním“. Pápež František dáva svoj vlastný príklad aktivistom, keď agresívne propaguje heretických biskupov a kňazov, ako je napríklad P. James Martin SJ, ktorí verejne vyhlasujú, že neveria učeniu Cirkvi o sexualite a manželstve. Pápež František ho napríklad ustanovil i na to, aby kázal mladým pri posledných Svetových dňoch mládeže.

Množstvo biskupov verejne spochybňujúcich učenie Cirkvi o homosexualite, umožňujúcich prijímanie aktívnym homosexuálom a dokonca slúženie špeciálne oslavujúcich LGBT omši bolo napriek ich praktikám Františkom protežovaných i povyšovaných na kardinálov (ako napríklad, keď si František vyberal zástupcov na Synodu v Ríme, okrem Jamesa Martina SJ, vyberal aj amerických kardinálov, superprogresívcov, ktorých za kardinálov, napriek ich konaniu, vymenoval: kardinál Cupich (v čase, keď bol ešte arcibiskup) na otázku, či homosexuálne páry môžu prijímať Eucharistiu odpovedal kladne, kardinál Gregory (keď bol ešte v Atlante) – povolil používať Sanktuárium Nepoškvrneného počatia Panny Márie ako centrum pre LGBTI podujatia, a kardinál McElroy chválil farnosť, ktorá promuje LGBT omše s použitím dúhovej vlajky, a tiež vyhlásil, že nazývanie homosexuálnych aktov zlom vo svojej podstate – ako to uvádza katechizmus – je deštruktívny jazyk, ktorý by sme nemali používať. (!)

Arcibiskup Tomas Peta a biskup Athanasius Schneider z arcidiecézy v Astane vydali vyhlásenie, v ktorom píše, že *„existuje veľký podvod a zlo, ktoré spočíva v samotnom povolení požehnať páry v neregulárnych situáciách a páry rovnakého pohlavia.“* Ich príkaz proti akejkoľvek forme požehnania osôb rovnakého pohlavia sa vzťahuje nielen na duchovenstvo, ale aj na veriacich:

„Nabádame a zakazujeme kňazom a veriacim Arcidiecézy Saint Mary v Astane prijímať alebo vykonávať akúkoľvek formu požehnania párov v neregulárnych situáciách a páry rovnakého pohlavia. (...) Takéto požehnanie priamo a vážne odporuje Božiemu zjaveniu a neprerušovanej dvojtisícročnej doktríne a praxi katolíckej Cirkvi. (...) S takýmito požehnaniami sa katolícka Cirkiev stáva, ak nie teoreticky, tak v praxi, propagátorkou globalistickej a bezbožnej „gender ideológie“.“

Toto vyhlásenie je reakciou na heterodoxný dokument pápeža Františka *Fiducia supplicans*, ktorý bol zverejnený v pondelok 18. decembra. Dokument tvrdí, že kňazi môžu udeľovať „spontánne“ požehnania „neregulárnym“ a homosexuálnym „párom“ v určitých neliturgických prostrediach. Ďalej tvrdí, že takéto „požehnanie“ žiadnym spôsobom „oficiálne nepotvrďuje ich postavenie“, ani nemení doktrinálne učenie Cirkvi o sexualite a manželstve.

Kde je teda problém? *„Požehnať páry v neregulárnej situácii a páry rovnakého pohlavia je vážne zneužitie Najsvätejšieho Božieho mena,“* vysvetľujú, *„keďže toto meno sa vzýva na objektívne hriešne spojenie cudzoložstva alebo homosexuálnej aktivity.“*

Priaznivci *Fiducia supplicans* tvrdili, že mainstreamové médiá prehneli to, čo dokument v skutočnosti povoľuje. Pozrime sa na to teda bližšie.

Mnohí tvrdia, že dokument bol nesprávne prečítaný a že jeho kritici zamlčujú, ako hovorí o požehnaní pre jednotlivcov, ktorí sa snažia žiť svätejšie. Presné čítanie dokumentu však jasne ukazuje, že požaduje *„možnosť požehnania pre páry v neregulárnych situáciách a pre páry rovnakého pohlavia“*. A práve preto, napriek tomu, že je podpísaný pápežom, dokument množstvo biskupov odmietlo. Proti požehnávaní homosexuálnych a neregulárnych párov sa ozvalo viacero biskupských konferencií z Afriky, Latinskej Ameriky, Poľská biskupská konferencia, Maďarská katolícka biskupská konferencia ako aj biskupi v Angole či v Austrálii.

Vyhlásenie Arcidiecézy Saint Mary v Astane pokračuje: „*Žiadne, dokonca ani tie najkrajšie z vyhlásení obsiahnutých v tejto Deklarácii Svätej stolice nemôže minimalizovať ďalekosiahle a deštruktívne dôsledky vyplývajúce z tohto úsilia legitimizovať takéto požehnania.*“ Požehnanie môže dostať len „*úprimne kajúci hriešnik s pevným úmyslom už nehrešiť a skončiť so svojou verejnou hriešnou situáciou (ako napr. spolužitie mimo kánonicky platné manželstvo).*“ Preto je možné žehnať ľudí jednotlivo, ale nie takéto páry, ktoré tvoria páry presne a kvôli a na základe nezriadeného sexuálneho vzťahu.

Najvýstižnejšie to poňal odborník na dogmatickú teológiu

Kardinál G. Müller (pôsobil ako profesor dogmatickej teológie a tiež ako prefekt Kongregácie pre náuku viery) to vysvetlil najlepšie, keď povedal pápežovi Františkovi: „*Požehnanie homosexuálnych párov je „nemožné“ a predstavuje rúhanie.*“ A ďalej: „*Požehnanie súvisí s poriadkom, ktorý Boh vytvoril a ktorý vyhlásil za dobrý. Tento poriadok je založený na sexuálnej odlišnosti muža a ženy, ktorí sú povolaní byť jedným telom. Požehnať realitu, ktorá je v rozpore so stvorením, je nielen nemožné, je to rúhanie.*“

Kard. Müller vysvetlil, že „*ťažkosti s požehnaním zväzku alebo páru sú zjavné najmä v prípade homosexuality. (...) Vzhľadom na jednotu skutkov a slov v kresťanskej viere možno len akceptovať, že je dobré žehnať tieto zväzky aj pastoračne, ak sa domnievame, že takéto zväzky nie sú objektívne v rozpore s Božím zákonom.*“ Z toho vyplýva, že pokiaľ pápež František naďalej tvrdí, že homosexuálne zväzky sú vždy v rozpore s Božím zákonom, tak potom nemožno také požehnanie udeliť. „*Cirkev nemôže sláviť jednu vec a učiť inú. Dokument Fiducia supplicans podľa všetkého umožňuje za určitých podmienok predtým zakázané „požehnanie“ párom rovnakého pohlavia, pričom trvá na tom, že to nie je v rozpore s katolíckym morálnym učením.*“

Problém nemožno obísť tým, že sa sústredíme na to, či je to požehnanie liturgické či jednoduché, či iné, tak ako pri prijímaní na ruku vôbec nejde o to, či je čistejšia ruka či jazyk (kam, mimochodom, hostia aj tak poputuje). Problém spočíva v podstate, teda v požehnaní v prvom prípade a v manipulácii v druhom. „*Nový dokument Fiducia supplicans potvrdzuje, že je možné, aby kňaz súkromne požehnal páry, ktoré žijú v sexuálnom vzťahu mimo manželstva, vrátane párov rovnakého pohlavia a uznáva, že toto je inovácia a že vychádza predovšetkým z pastoračného magistéria pápeža Františka.*“

Inovácia v rozpore s kontinuitou?

Podľa katolíckej viery nemôžu pápež a biskupi inováciami ísť nad rámec toho, čo im raz a navždy zjavili apoštoli ako Božie slovo. Kongregácia pre náuku viery v odpovedi pred zhruba tromi rokmi kategoricky odmietla možnosť požehnania týchto zväzkov. To platí tak pre verejné požehnania, ako aj pre súkromné požehnania pre ľudí žijúcich v hriešnych podmienkach.

A tak, aby bolo možné prijať požehnanie situácií, ktoré sú v rozpore s evanjeliom, Dikastérium pre náuku viery navrhuje originálne riešenie: rozšíriť pojem požehnania. To znamená, že je potrebný nový koncept požehnania, ktorý presahuje rámec sviatostných požehnaní, aby mohol pastoračne sprevádzať cestu tých, ktorí žijú v hriechu.

Jednoduché požehnanie sa deje napríklad v prípade kajúcnika, ktorý nechce opustiť hriešnu situáciu, ale môže prosiť o osobné požehnanie, aby mu Pán dal svetlo a silu pochopiť a nasledovať učenie evanjelia.

Doteraz požehnania, o ktorých uvažuje Rímsky rituál, sú možné len pre „veci, miesta alebo okolnosti, ktoré nie sú v rozpore so zákonom alebo duchom evanjelia“. Cirkev nemôže zmeniť či rozšíriť význam požehnania tak, aby bagatelizoval hriech, najmä v ideologicky vyhranenej kultúrnej situácii. A táto zmena významu je presne to, čo sa deje v dokumente *Fiducia supplicans*, ktorý vymýšľa novú kategóriu požehnaní nad rámec tých, ktoré sú spojené buď so sviatosťou alebo s požehnaním, ako ich chápe Cirkev.

Ale ako to presadiť aj tak?

Dokument *Fiducia supplicans* hovorí, že ide o neliturgické požehnania, ktoré patria k ľudovej zbožnosti. Takže tieto požehnania by mohli byť aplikované nielen na osoby v hriechu, ako pri „rituálnych“ požehnaníach, ale aj na veci, miesta alebo okolnosti, ktoré sú v rozpore s evanjeliom, teda pretože sú skôr „ľudovou zbožnosťou“, nemuseli by byť v súlade ani s morálnymi normami, ani s katolíckou doktrínou. Čo možno povedať o tejto novej kategórii požehnaní?

Takéto požehnanie podľa dokumentu možno udeliť realite, ktorá je v rozpore s Božím zákonom, ako je mimomanželský vzťah, mohol by to byť i vzťah incestu, dokonca vzťah s prostitútkou... Je nebezpečné vymýšľať nové výrazy, ktoré sú v rozpore s tradičným používaním jazyka. V tomto prípade ide o to, že požehnanie má svoju vlastnú objektívnu realitu, a preto ho nemožno podľa ľubovôle predefinovať tak, aby vyhovovalo subjektívnemu zámeru, ktorý je v rozpore s povahou požehnaní.

Zdá sa, že inovatívne „pastoračné“ požehnanie je vytvorené na požehnanie situácií, ktoré sú v rozpore so zákonom alebo duchom evanjelia, pretože to hlavné, že tu nie sú požehnané len hriešne osoby, ale že požehnaním páru je požehnávaný aj samotný hriešny vzťah, inak by sa dali osoby pozhnať osobitne. Boh nemôže zoslať svoju milosť na vzťah, ktorý je priamo proti nemu, akoby prosba o požehnanie už predstavovala otvorenie sa Bohu a obráteniu. To môže platiť pre tých, ktorí žiadajú o požehnanie pre seba, ale nie pre tých, ktorí o požehnanie žiadajú ako pár. Čo je zmätočné: Istá skupina ľudí, keď žiada o požehnanie, sa snaží ospravedlniť svoj vzťah pred Bohom bez toho, aby chceli pripustiť, že je to práve ich vzťah, ktorý ich vzdaluje od Boha.

Nakoniec sa tvrdí, že vo vzťahu existujú pozitívne prvky, ale tieto nemenia povahu tohto vzťahu, ktorý v žiadnom prípade nemôže smerovať k Bohu. Aj v potratovej ambulancii sú pozitívne prvky, od anestéziológov, ktorí bránia fyzickej bolesti ženy a zároveň však veľmi často týrajúce pre nového ľudského tvora, spôsobujúce bolestnú smrť udusením či roztrhaním, pretože dieťa v maternici už cíti.

Dokument *Fiducia supplicans* tvrdí, že pre kňaza nie je problém zapojiť sa do modlitby tých, ktorí sa ocitnú v situácii, ktorá je v rozpore s evanjeliom. No problém je v tom, že v tomto požehnaní sa kňaz jednoducho nepripája k ich modlitbe, ale vyzýva zostup Božích darov na samotný vzťah. Tvrdí, že význam tohto požehnaní možno oddeliť od Kristovho učenia znamená predpokladať dvojtvárnosť medzi tým, čo Cirkev robí, a tým, čo Cirkev hovorí. Ale ako učí II. vatikánsky koncil, zjavenie nám je dané skutkami a slovami, ktoré sú neoddeliteľné.

Jedno tvrdí, iné potvrdí?

Pokiaľ pápež František naďalej tvrdí, že homosexuálne zväzky sú vždy v rozpore s Božím zákonom, no tak tým implicitne potvrdzuje, že takéto požehnania nemožno udeliť. Ale podpísal presný opak. V skutočnosti by tieto požehnania museli kňazi udeliť nie ako Kristovi kňazi, ale ako tí, čo Krista odmietli. Kňaz, ktorý

požehnáva tieto zväzky, ich svojím konaním predstavuje ako cestu k Stvoriteľovi, preto sa dopúšťa svätokrádežného a rúhačského činu proti Stvoriteľovmu plánu. A práve preto nesmierny počet biskupov po celom svete odmieta nový dokument pápeža Františka.

Peruánsky biskup Rafael Escudero Lopez-Brea nazval požehnanie neregulárnych párov a párov rovnakého pohlavia „závažným zneužívaním Najsvätejšieho Božieho mena, na požehnanie objektívne hriešneho smilstva, cudzoložstva alebo ešte horšie, homosexuálnej aktivity.“ Biskup je ešte viac znepokojený tým, že iní biskupi a kňazi sa zapájajú do „strašnej svätokrádeže nerozlišujúceho požehnania“ hriešnych zväzkov. Nemeckí biskupi dokument privítali s nadšením. Na druhej strane, profesor teológie na Františkánskej univerzite v Steubenville vyzval pápeža Františka po zverejnení dokumentu *Fiducia supplicans*, aby odstúpil: „Odstúpte z úradu, ktorý sa stal tak bolestivým Vaším pričinením; potom choďte do najbližšieho kláštora žiť v modlitbe a pokání.“ Známy teológ sa svojím ostrým vyhlásením pripojil k obrovskej a stále narastajúcej vlne odporu, ktorá nasledovala po vydaní nového dokumentu *Fiducia supplicans*.

Kto nie je s nami, je proti nám?

Biskup Marian Eleganti zo Švajčiarska odsúdil krok pápeža Františka slovami: „Tzv. Františkovo magistérium, ktoré je prezentované ako niečo nové a bezprecedentné na rozdiel od tradície, je nezmyselným konceptuálnym neologizmom kardinála Fernández, pretože pápeži, podobne ako biskupi, sú strážcami učenia Cirkvi a jej neprerušenej tradície; dokument ďalej odmietlo tiež Britské bratstvo katolíckych duchovných. Zatiaľ čo biskup Eleganti zo Švajčiarska oponoval dokumentu *Fiducia supplicans*, jeho kolegovia text uvítali. Takže trieštenie vo vnútri Cirkvi je zjavné.

Neutíchajúci hlas nabádajúci k jednote a k vernosti Evanjeliu

Emeritný biskup diecézy Tyler, biskup Joseph Strickland, vydal takmer okamžite prostredníctvom portálu LifeSite exkluzívne posolstvo, v ktorom vyzval biskupov na „jednotný hlas“, ktorý odmietne vatikánsky dokument. „Skutočne jednoducho potrebujeme byť jednotným hlasom, ktorý povie: „Nie“. A oslovil najmä svojich kolegov biskupov so slovami, že to musí byť jednotný hlas. Mimochodom, to je ten biskup, ktorý neustále ohlasoval nemennosť katolíckeho učenia, podporoval tradičných katolíkov a jeho diecéza prekvitala množstvom povolaní. Napriek tomu pokroku prekážal až tak, že bol napomínaný tamojším nunciom, aby poklad viery tak často nezdôrazňoval. Bol na neho vyvíjaný tak veľký tlak, že ho kardinál Müller verejne povzbudzoval, aby sa nevzdával, lebo nie je dôvod ustupovať, až ho napokon pápež František nedávno z pastoračie odvolal. Bol totiž obrovskou prekážkou modernistického a progresívneho valca.

Dialóg a či diktatúra?

Proti tejto nespravodlivosti boli už organizované mnohé modlitebné zhromaždenia vo svete, a aj my v nadácii sme sa chceli pripojiť – s naším transparentom (mimochodom transparenty sú na Svätopeterskom námestí počas Angelus Domini úplne bežné a časté) pápežovi povedať, že za tým, čo biskup predstavuje, stojíme a prosíme ho o prehodnotenie umlčovania hlasu biskupa Stricklanda v progresívnej Amerike.

Avšak veľmi rýchlo sme boli umlčaní aj my. Ako proti tomuto dialógu zakročili a pomocou talianskej polície, ktorá nám ozrejmla, že toto prenasledovanie voči nám, tradičným katolíkom je politické, si môžete pozrieť vo videu na LifeSiteNews, či na našom youtubovom kanáli www.fatimaTV.sk.

Množstvo známych amerických biskupov verejne spochybňujúcich nemenné učenie Cirkvi o homosexualite a propagujúcich sodomiu bolo napriek týmto praktikám naopak, Františkom vyznamenaných, protežovaných i povyšovaných, vyššie sme už spomenuli sme už McElroya, Gregoryho či Cupicha, ale je tu napr. aj známy kard. Tobin – ten bol Františkom tiež povýšený, hoci cirkevné učenie o homosexualite nazval nešťastným a vyzval katolíkov zosobášených v zväzkoch rovnakého pohlavia, aby sa zúčastňovali na prijímaní Eucharistie.

Nebudem pokračovať vo vymenovávaní, hoci sú k dispozícii dlhé zoznamy. Títo preláti neboli Františkom napomenutí, neboli im odobraté úrady, naopak, dočkali sa vreľého uznania. Osoby, ktoré pracujú pre komunitu LGBT formou jej presadzovania a podpory a ani náznakom nie ich vedením k zmene a obráteniu, ako Zerkowski Jr, J. Martin SJ, M. A. Cremona, sú Františkom osobne písanými listami naopak povzbudzované, aby pokračovali vo svojej činnosti aj naďalej. Okrem prijatia a neodsudzovania tu objektívne chýba druhá časť pomoci, teda nabádanie k zanechaniu hriechu.

Znamenie z Neba?

Veríte na náhody? Ako veriaci by sme na ne nemali veriť, pretože všetko riadi Boh. Boh vždy dával ľudstvu znamenia a ľudstvo ich nie vždy prijímalo. Čo ak by sa stalo, že blesk by zdemoloval na soche sv. Petra kľúč? Čo ak by sa tak stalo v Argentíne, odkiaľ máme pápeža a čo ak by sa tak stalo v deň jeho narodenín a iba deň pred vydaním dokumentu *Fiducia supplicans*? Bolo by to azda možné vnímať ako znamenie? Ak áno, aké? Takže teraz reálne.

Čo sa naozaj stalo a čo to znamenalo?

17. decembra blesk zdemoloval veľký kľúč a žehnajúcu ruku sochy svätého Petra. Pozoruhodné nie je len miesto, kde k tomu došlo. Stalo sa to totiž v Argentíne. A nie len tak hocikde v Argentíne, ale na svätyni Ružencovej Panny Márie v San Nicolás, teda v provincii Buenos Aires (severne od Buenos Aires, kde sa František narodil, vyrastal a bol arcibiskupom). Bizarné je to, že blesk zasiahol sochu napriek skutočnosti, že niekoľko bleskozvodov sa nachádza asi 30 až 40 stôp nad ňou. Za povšimnutie stojí tiež dátum, kedy k tomu došlo. Bolo to v deň narodenín Jorge Maria Bergoglia, ale čo je ešte zarážajúcejšie – bolo to deň pred zverejnením dokumentu *Fiducia supplicans*, ktorý otvoril požehnávanie pre homosexuálne páry. Na soche odvtedy chýba nielen kľúč, ale aj ruka, ktorú sme zvyknutí spájať s učiteľskou autoritou v sakrálnom umení. Je jednoducho preč.

Pripojme sa teda k prosbe biskupa Schneidera a modlime sa za našu Cirkev v týchto ťažkých časoch, ale aj, ako nás biskup Schneider už verejne vyzýva, tiež k modlitbám za obrátenie pápeža.

Portál Christianitas.sk svojim čitateľom odporúča:

Kniha **Obraňujme vyšší zákon** s podtitulom **Hnutie LGBT a obrana kresťanskej morálky** kolektívu autorov Americkej spoločnosti pre obranu Tradície, rodiny a vlastníctva (TFP) dáva čitateľovi jednoznačnú odpoveď na otázku: Prečo musíme odmietať „sobáše“ medzi ľuďmi rovnakého pohlavia ako aj požiadavky homosexuálnej loby?

K tejto obsahom pozoruhodnej knihe napísal príhovor otec arcibiskup Mons. Ján Orosch, z ktorého zacitujeme: *„Táto hlboká pravda, ktorá je uvedená v predstavovanej knihe o skutočnosti homosexuálnej revolúcie, pozorovateľnej na celom svete, dokonale ilustruje realitu vzbury hriechom poznačeného človeka, voči svojmu Stvoriteľovi.“*

A slová z recenzie doc. RNDr. Vladimíra Palka CSc.: *Ak sa chcete zoznámiť s knihou, ktorá opisuje úspešnú históriu, taktiku a stratégiu hnutia, a vyzbrojuje čitateľa argumentačne do zápasu proti ideológii LGBT, potom odporúčam knihu „Obraňujme vyšší zákon“.*

Uvedenú knihu si môžete objednať na adrese:

<https://www.christianashop.sk/obranujme-vyssí-zakon/>

V našom e-shope si však môžete objednať vo výraznej zľave aj ďalšie zaujímavé tituly - viac informácií na našej stránke christianashop.sk/.

URL adresa článku: <http://christianitas.sk/preco-je-akekolvek-pozehnanie-homosexualneho-paru-ruhanim-alebo-preco-neobstoi-predefinovanie-pojmu-pozehnanie/>